

have fra vore Forsædre, grov et ganske andet Folkeliu frem end det, der havde, den Gang vi fik den frie Forfatning. Dette er Grunden til, at de Mænd, der den Gang vare med til at skabe den frie Forfatning, med en vis Utilfredshed se ganske andre, men ogsaa ganske anderledes søkkelige Kræfter spire frem i Danmark. Overfor det Lær og den Krang, der skal fyldestgøres indenfor Danmarks eget Omraade, ville disse Kræfter slaa til, og jeg er fuldt overtydet om, at der udenfor den nuværende Regjering vil være Kræfter tilstede i rigt Maal, for hvilke det vil lykkes at bringe en ganske anderledes frugtbar Samvirken tilstede mellem baade dette Things Mæltal og det andet Thing, thi jeg gaar ud fra, at det, som vi savne i saa høj Grad, er den nødvendige Samvirken baade med Regjeringen og mellem begge Things. Der er — lad os sige det ligefrem for alle Udenforstaaende — en Fremmedhed mellem det andet Thing og dette Thing; naagtet der kun er en Gang imellem os, kjende vi saa at sige ikke hinanden. Et Ministerium, som vil opfylde sin Pligt, vilde søge at bringe Lændsthings- og Folkethingensmændene sammen, men man ser det nuværende Ministerium sidde paa sin Plads, Lændstinget paa sin Plads og Folkethinget paa sin Plads; de tre Magter kjende ikke hverandre. — Jeg vil indrømme, at en Naagtelse af Finantsloven, saaledes som den nu foreligger, fra Folkethingets Stæde vil se ud som en Opoffrelse, idet Folkethingets Mæltal nemlig gennem Finantsudvalget har faaet Finantsloven saaledes, at det kan være vel tjent med den. Naar ikke desto mindre dette Diebstik af Mange anses for det rette til at vise, hvorledes vor Grundlov bør opfattes, mener jeg selv, at ligeoverfor det Svar, der er givet paa Adressen, er det ogsaa fuldkomment paa sin Plads at bruge dette Middel. Derfor vil jeg for mit Bedkommende ikke betænke mig paa at bruge det. Jeg skal nu yderligere tilføje med Hensyn til den Stilling, der har været sig gennem disse Møder, at det er ganske mærkværdigt, at de Lædere, som have opladt deres Mund for at tale for Finantsloven, Alle uden Undtagelse have udtalt sig saaledes om den nuværende Regjering, at hvis de seire ved saadanne Sær, naa man vistnok sige, at det er en af de mærkværdigste Seire, der er vunden i vort politiske Liv. Naar jeg undtager det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Ree), som frasaldt Ordet, har jeg ikke hørt et eneste af de ærede Medlemmer udtale Noget, hvoraf jeg kunde formode, at han vilde slutte sig til den nuværende Regjering. (Mærk: han sagde jo Ingen- ting!). Ja, det er netop det mærkværdige, han er den Eneste, der frasalder Ordet, og den Eneste af dem, der slutter sig til den nuværende Regjering, der lader til at have begjæret Ordet. (En Stemme: Sidst!) Ja, hidtil, jeg kan jo kun tale om, hvad der er sket i de sidste Møder, og da er det givet uden Undtagelse, at Alle de, som have udtalt sig for

nu at give deres Ja til Finantsloven, altsaa at billige, at Ministeriet faar Pengene, Alle have givet Ministeriet et saadant mærkværdigt Stukdsmaal. Jeg tror ikke, at de Andre, som ville sige Nei, have udtalt sig paa en stærkere Maade end f. Ex. det ærede Medlem for Viborg (Thorup). Jeg hørte Ord af ham af en saadan Beskaffenhed, at jeg ikke skal negte, at jeg lyttede efter, om der ikke maatte falde nogle Ord bagefter, thi „Klingeagt“ og „Haan“ vare stærke Ord. Saaledes er altsaa denne Finantsforhandling. — Jeg vil nu se aldeles bort fra Ministerens Personer og kun tale om den Stilling, det nuværende Ministerium har funden det rigtigt at indtage ligeoverfor det nyvalgte Folkething. Jeg skal ikke tale om Fædrelandskjærlighed eller paaberaabe mig andre Egen-skaber hos det nuværende Ministerium, saafom Statsklogskab og Impetkommen for at bringe vor Forfatning i et saa godt Spor som muligt — alle disse Egen-skaber vil jeg dog se bort fra; thi jeg er overbevist om, at enhver af disse Egen-skaber i og for sig kunde bidrage til, at det gik bedre; men jeg vil tillade mig at udtale som min Mening, at, overfor hvad der nu er sket, forekommer det mig naturligt og selvsjælgeligt, at Rigsdagen, naar den samles næste Gang, vil komme i den gode Gænge at samles til grundlovsnæssig Tid. Jeg vil haabe — jeg udtaler kun min Mening —, at der altsaa ikke er saa lang Tid til, at vi igjen komme her tilbage, og at der inden den Tid vil indtræde saadanne Forandringer, at det vil kunne gaa en hel Del bedre. Dette vilde nu kunne ske, hvad enten vi vedtage Finantsloven eller ikke; men jeg fastholder, at det Svar, der er givet, et Svar, som jeg haaber skal blive mærket i Danmarks Historie, et Svar, som er saa docerende og kathedermæssigt, som det vel kan være, kun fortjener det eneste Svar, som det ene Thing, der hovedsagelig har med Finantsloven at gjøre, kan give paa denne Maade, ved at negte Finantsloven: Thingsene ere ikke lige berettigede; her have vi Syn for Sagen.

Formanden: Det ærede Medlem ansøgte en Yttring, som er brugt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), og undrede sig over, at den var gaaet upaatakt hen. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de Yttringer, hvortil der sigtes, ikke kaldt ganske i den Forbindelse, hvori de bleve giengivne; men jeg tilføjer, at der maasse kunde have været nogen Anledning til at paatale dem.

G. Petersen: Siden jeg bad om Ordet, have saa mange Lædere havt det, at jeg kan fatte mig i stor Rorthed. Jeg har alvorlig overveiet den Situation, som i Dag er indtraadt, og Spørgsmaalet om, hvorledes man her skulde stille sig. Mig kommer det kun an paa, hvad der haader vort Fædrelands Udvikling, og hvad der er overens-